

Museo do Pobo Galego

Instituto de estudos das identidades

140. (4)
V-27

De desquite

H ensultán'en nós

3º P. part.

er: i/...

i u > i

rompillás

andaba

quella-

√ á hora e

Era un individuo que se loaba mui idoso a ter crabas e uellas e tal, e desponse

... dunh'acasió tifi' unha d'aba cansada e ~~deixaba~~ ~~aquele~~ ~~El~~ polo horta, polo ~~deixaba~~ ~~que~~ ~~non~~ lle andaba polo monte ~~and~~ andaba el con elas polo monte, e vai e ... ~~as~~ mosas doutro lugar-e ~~ensultanenas~~ (que o conto foi certo) que lle rompesen ah pandeiretas todas o viernes d'entruido pa que no sábado d'entruido non fixesen ruada as d'aquel lugar-e. A vai un vesifio noso e ~~afrestis'a~~ ~~romperllás~~ e ~~rompillás~~ todas; fui e era un ghranuga andaba por ali nin cantaba nin bilaba nin taba cunha mosa, ~~taba~~ por ali pola ruada adiante tonteando, e pedalle a pandeireta para tocar-e. E co dedo picoull'os cuiros a todas. E quedano sin pandeireta p' outro dia faser ruada. ¿Que fan eles? As fillas daquela craba a maila vesifias agharano e desqu'o pai marchou ~~na craba~~ ~~cas~~ outras p'o monte, collen a craba e lovan p'o prado dun vesifio a matanoa, e sacanoll'o cuiro con aghua quente pelanoa, pelanoa cuiro ~~secano~~ o forno e a noite a tocan a pandeiretas... o cuiro da craba na pandeireta, arrehloullas ~~alia~~ outro vesifio delas. E vai el e ven do monte cas outras e: "Matéste-la craba" "E non, non nos acordamos del" ~~(E as fillas h mala muller. s'abian qu'a craba xa morreta)~~. Bueno, pous voume mirar por el. Fui mirar, mirou h hortá todá e non atopou a craba. Ven prá casa e non a atopou e tal e vai, coño, e deitouse ~~a pola~~ ~~miran~~ ~~erjarse~~ ~~erjhu~~ e fui mirar pola craba e non a atopou, n-atopou á craba. Vai un vesifio del, que taba mais abaixo da casa del, iban tódolos dominicos juntos á misa. E o vesifio cheghoull'eo o outro non viña e fui chamalo, fui chama-lo home. E o home tábase afeitando p' ir prá misa e dixolle: "Baldomero, ~~vés~~ á misa?" "Vou, ho vou, quérom'acabar d'afeitar-e." "Mui ben, vai e sentouse ~~asi~~ ~~non~~ ~~carro~~ enfrent'á ventana, ~~quel~~ ~~tábase~~ afeitando na ventana) E vai e díxolle:

Mazaricos VII, 1, Baiñas, Francisco 81 anos

CD 40, 4-5

VII,1,202.

tocáron as

"Se souberah, Baldomero, qu'houb'onté na fuliada? ~~tocando nas~~ pandeiretas cuiro da túa craba."

E vai e empesolle *Baldomero*:

205.

delem'a

"Pous, se me matán a craba, ~~lédeme~~ quen m' matou, indá leve ~~o~~ camiño qu'a miña craba levou."

H leven o